

Alberti: Efter den Opmærksomhed, som Bevillingen til de 6 Kruppste Kanoner har vakt omkring i Landet, anser jeg det for meget heldigt, at disse Vædringsforslag, som sigte til denne urimelige Bevilling, ere komne frem; jeg skal da paany hidrage min Skjerv til at belyse denne Bevillings besynderlige Bessaffenhed. Der er nu her fremkommet et Punkt, som ikke har været behandlet her i Thinget under denne Sag før, nemlig Tvivlen om Tilvoerselsen af det Fort, „Kalkbrænderifortet“, som skal bære 2 af disse Kanoner. Finantsudvalgets ærede Formand har jo nemlig betvovlet, at et saadant Fort er til. Allerede før 2den Behandling har jeg fremsat en lignende Tvivol ligesoverfor den ærede Ordsfører og hans Tilhengere i Udvalget. Det var mig nemlig paafaldende, at jeg ikke kjendte dette Fort, skjøndt jeg er en mangeaarig Vandringssmand i den Egn, hvor det skal ligge, og jeg bad derfor den ærede Ordsfører om at undersøge denne Sag. Han har nu skrevet tilligemed sine Meningsfæller i Betænkningen, at det er et af de nuværende Forter, og i Betænkningen staa der tillige de mest stringente Udtryk mod, at der anbringes nye Forter. Saaledes hedder det i Betænkningen: Sandsynligt turde det vel imidlertid være, at Lovgivningsmagtens Hensigt isjor ved Fortstærkningen af Søforterne var den, at, hvor uenig man end kan være, naar Tælen er om „nye faste Værker“, er man imidlertid enig om at benytte, hvad man nu engang har, paa bedste Maade, hvilket da ogsaa stemmer med den givne Begrundelse af Bevillingen, saaledes som der ovenfor er antydet.“ Det er den ærede Ordsførers og hans Meningsfællers Udtalelse, som bestemt gaar ud paa, at der ikke skal bevilges noget nyt Fort. Efter 2den Behandling gik jeg ud i den Egn, hvor Fortet skulde være, og spejdede efter det, men kunde ikke finde det. Nu forstaa vi her i min Nærhed den ærede Krigsminister saaledes, at af Bevillingen skal han bruge 80,000 Kr. til at bygge et nyt Fort ved Charlottenlund, og er det de Herrers Mening, som stemte for det sidst, at vi foruden de 6 Kruppste Kanoner, skulle have et nyt Fort bygget, da er det uheldigt, at vi ikke have hørt Noget om det før. Nu forstaa jeg godt, hvorfor den ærede Minister kun førte de ærede Tilhengere af Kanonbevillingen til „Strickers Batteri“ og „Mellemsfortet“, thi det tredie Fort var han ikke istand til at vise dem, saa at han altsaa var uskyldig i, at han ikke præsenterede det for dem. Skulle vi altsaa bygge et nyt Fort, vil den ærede Ordsfører erindre, at jeg fremhævede ved 2den Behandling, at den Bevilling, vi her have for, maatte føre til en Udvidelse af Kjøbenhavns Fæstningsvæsen; men den ærede Ordsfører var af en anden Mening. Lad os da altsaa faae at vide, hvad det er for et Fort, hvor de 2 Kanoner skulle staa, thi der er sagt i Betænkningen, at der skal være 2 Kanoner paa hver af de 3 Forter. Allerede Tvivlen om

dette Forts Tilvoerselse er tilstrækkelig Grund til, at vi have faaet denne Sag frem her paany; men det er bedst at komme lidt nærmere ind paa disse Bevillinger. Det ærede Mindretal, mod hvilket jeg her taler — det er mine politiske Venner, men jeg er tvungen dertil — har opført i Betænkningen en Sammenstilling af de ekstraordinære Bevillinger til Krigsvæsenet, som er givet i de sidste 7 Aar, og deraf ser man, hvilket uhyre Opsving disse Bevillinger have taget. I 1872 var der bevilget 600,000 Kr. i 1878 var der 1,900,000. Altsaa i 7 Aar ere disse ekstraordinære Bevillinger bleve 3 Gange større, og saa siger man endda, at det betyder ikke Noget for vort Fæstningsvæsen og vort Krigsmateriel. Nu maa jeg bede den ærede Ordsfører, om han med sin store Sagkundskab i Krigsvæsenet vil oplyse, om vi ikke have gjort Mere for vort Krigsvæsen end de fleste andre Lande. Jeg holder mig altid til Autoriteter i denne Sag, selv er jeg ikke sagkyndig, og der have vi jo Andre i Landsthinget, som utvivlsomt er en Autoritet i dette Stykke; han siger altid, naar han kommer ind paa det militære danske Væsen, at der ikke er noget Land, hvor der forholdsvis anvendes saa mange Penge paa det som i Danmark. Jeg veed ikke, om den ærede sagkyndige Ordsfører er enig med denne Autoritet? Dernæst har jeg i Berlingske Tidende — det er formentlig en Autoritet for den høit ærede Krigsminister, da det er Ministeriets Blad — fundet et Uddrag af en Undersøgelse, som er fremsat i Englands Parlament. Den brittiske Marineminister har undersøgt, i hvilket Omfang Udgifterne til de 5 europæiske Stormagters Hærvæsen er forøget i de sidste Aar og har faaet det Resultat ud, at for disse 5 Stormagters Bedkommende er, naar man slaar deres Forøgelse af Udgifterne til Krigsvæsenet sammen, Udgifterne dertil i 8 Aar steget med 30 pCt., med 30 pCt. i 8 Fredsaar. Det er nu efter min Formening et Legn paa den Tilstand, hvori Europa er bragt ved Bismarcks Krigsvæsen. Derom vil jeg nu imidlertid ikke tale; men jeg vil spørge: Hvor meget er da Udgiften til Krigsvæsenet i Danmark forøget i disse 8 Aar? Det kan ubtindes af Finantslovene for disse Aar. Naar jeg da tager disse 8 Aar, finder jeg, at det danske Krigsvæsens Udgifter til Lands- og Søforvar sammenlagte ere stegne med omtrent 20 pCt. Det er dog for et Land som Danmark en uhyre Forøgelse. I 1871 — 72, altsaa for Aaret 1871, var Udgiften omtrent 12 Millioner, nu er den 14 Millioner eller derover, og det synes da at være paa Lide at standse dermed eller at faae en fast Ordning paa det. Ved saadanne Bevillinger som den, der her foreligger, der gives ud i Fremtiden og medfører flere Bevillinger til Forbedring af Søforterne og Forterne paa Landjorden, give vi os uden videre til at gaa frem paa den samme Bane med at bevilge nye Tillæg. Der ligger jo for idag et pri-